

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/407/2013
Identifikačné číslo spisu:	1413209826
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1413209826.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu R. F., bývajúceho v F. - V. U., zastúpeného advokátskou kanceláriou HMG&PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, v mene ktorej koná ako konateľ advokát Mgr. Ján Gajan, proti žalovanej U. A., bývajúcej v F., Y. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Janou Peschlovou, advokátkou advokátskej kancelárie Jana Peschlová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Na Revíne 29, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 22 C 107/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. augusta 2013 sp. zn. 4 Co 448/2013 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 13. júna 2013 č. k. 22 C 107/2013-106 nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanej uložil povinnosť zdržať sa nakladania s bytom č. XX, nachádzajúcim sa na Y. G.. XXXX/X v F., na X. T., zapísanom v katastri nehnuteľností pre kat. úz. F. - m. č. V. U. na liste vlastníctva č. XXXX, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Ďalej jej uložil povinnosť, aby do právoplatného skončenia konania vo veci samej umožnila žalobcovi nerušené užívanie vyššie uvedeného bytu. Žalobcovi uložil povinnosť, aby do 60 dní od doručenia uznesenia podal proti odporkyni návrh na začatie konania vo veci samej.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením z 30. augusta 2013 sp. zn. 4 Co 448/2013 na odvolanie žalovanej napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Konštatoval, že medzi navrhovaným predbežným opatrením a budúcim rozhodnutím vo veci samej ohľadom vyporiadania podielového spoluvlastníctva účastníkov nie je vecná súvislosť, a preto vo vzťahu k budúcemu návrhu žalobcu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov nie je návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia dôvodný. Taktiež nemožno pre účely posúdenia naplnenia predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia, považovať nárok

žalobcu, ktorého sa mieni domáhať návrhom vo veci samej, a to uloženia povinnosti žalovanej poskytnúť mu bytovú náhradu v súlade s § 713 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za osvedčený, hoci výsledok sporu zatiaľ prejedukovať nemožno. V súlade so závermi ustálenej výkladovej praxe treba totiž pre účely nariadenia predbežného opatrenia nárok, považovať za osvedčený vtedy, ak tu existuje v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia aspoň pravdepodobnosť jeho existencie. V danom prípade je však z predložených listinných dôkazov zrejmé len to, že žalobca býva v byte, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovanej, pričom žalovaná pred podaním návrhu žalobcu na nariadené predbežné opatrenie s právnym zástupcom žalobcu rokovala o podmienkach, za ktorých sa žalobca z jej bytu vystahuje resp. zostane v byte bývať, o čom rokuje i v súčasnosti s tým, že vystahovanie žalobcu ani prioritne nepožaduje, žiada len, aby boli ich vzťahy ohľadom bývania žalobcu v jej byte upravené nájomnou zmluvou.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol o potvrdení uznesenia prvostupňového súdu, alebo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), a to tým, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam uvedeným v odvolaní a jeho doplnení podanými žalovanou a nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Doplnil, že došlo k porušeniu princípu rovnosti účastníkov konania. Namietal i dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu žiadala tento mimoriadny opravný prostriedok zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí taxatívne vymenovaných vo vyššie citovanom ustanovení, kde dovolanie nie je prípustné bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania žalobcu je preto v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p. vylúčená.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., možno

dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Žalobca v dovolaní tvrdil, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. tým, že mu nemal možnosť vyjadriť sa k odvolaniu žalovanej (a jeho doplneniu) voči prvostupňovému uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia.

Podľa názoru dovolacieho súdu sa nemožno s touto námietkou žalobcu stotožniť. Z obsahu spisu totiž jednoznačne vyplýva, že odvolanie aj jeho doplnenie boli riadne doručené právnej zástupkyňi žalobcu, ktorý mal možnosť sa k jednotlivým tvrdeniam v nich uvedeným vyjadriť v dostatočnom časovom úseku. Tvrdenie, že k rozhodnutiu odvolacieho súdu „vzhľadom k jeho zaťaženosťi“ došlo prirýchlo, nemôže spôsobiť porušenie procesných práv účastníkov konania. Požiadavka rýchleho a hospodárneho konania je jednou z hlavných zásad občianskeho súdneho konania. Postup odvolacieho súdu, i s ohľadom na povahu konania o predbežnom opatrení, ktoré je napokon aj osobitne lehotované, je naopak podľa dovolacieho súdu v predmetnej veci namieste. Medzi doručením odvolania a jeho doplnenia právnej zástupkyňi žalobcu a rozhodnutím krajského súdu ubehlo 43 resp. 24 dní, ktoré výrazne prekračujú lehoty na vyjadrenie, ktoré sa bežne poskytujú na vyjadrenie k procesným úkonom protistrany pri konaniach o predbežnom opatrení. Žalobca zastúpený advokátskou kanceláriou mal teda dostatočný priestor, aby sa k obsahu opravného prostriedku zo strany žalovanej a jeho doplnenia vyjadril, túto možnosť však nevyužil. Nemožno preto v tejto súvislosti hovoriť ani o porušení princípu rovnosti účastníkov konania, resp. rovnosti zbraní.

Dovolací súd dospel tiež k záveru, že nie je opodstatnená ani námietka dovolateľa týkajúca sa nedostatočného odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia odvolacieho súdu, lebo toto rozhodnutie vyhovuje požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 a ustanovením § 211 ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ktoré žalobkyňou predložené listiny preskúmal a s akými skutkovými závermi, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávanú vec a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré vysvetlil zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu, pričom tiež vysvetlil, prečo dospel k iným záverom ako prvostupňový súd. Odôvodnenie dovoláním napadnutého uznesenia dalo tak odpoveď na relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany žalobcu, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo nie je možné vyhovieť jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko jeho návrh nemá vecný súvis s konaním vo veci, ktoré plánuje žalobca iniciovať, resp. uviedol i prečo jeho nárok na bytovú náhradu nepovažuje za osvedčený. Okolnosť, že táto odpoveď žalobcu neuspokojuje, neznamená, že odôvodnenie nespĺňa parametre zákonného rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.; za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv či požiadaviek žalobcu.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva jednostrannosť ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Podľa dovolacieho súdu skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky; odôvodnenie dovoláním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu ako celok požiadavky zákona na odôvodnenie rozhodnutia spĺňa.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravu dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolaťom namietané nesprávne právne posúdenie veci, je síce dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., ktorý však možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, no samotný tento dôvod prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaná si náhradu týchto trov neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.